Babbel

Nr 4 År 2019

Tidning producerad i Daglig Verksamhet
Karlshamn

Rebecka Karlsson

Thorleif Torstensson

Nya LSS-kontoret på Ågatan 4

Vad gör Mia Moilanen nu?

Babbels Redaktörer Har Ordet

Då är det snart Jul ledighet igen. Vi på tidningen Babbel tycker att detta år gått väldigt fort! Det har gått så fort att du nu har årets sista Babbeltidning framför dig.

Det här numret innehåller en hel del material som vi hämtat in under sommaren, men vi tror att det kan passa ganska bra ändå så här i juletid.

Du kommer också att möta en gammal (?) bekant för oss i Daglig Verksamhet, nämligen Mia Moilanen, som vi träffade då hon hade ett framträdande här i Karlshamn. Självklart så var vi nyfikna på vad hon sysslar med nu, sedan hon slutade som Musikpedagog här hos oss.

Det är en glädje för oss att nu kunna berätta att vi startat upp vår nya hemsida. Den hittar du på följande adress: www.karlshamn.se/skaparverkstan . Här kan du läsa sådant material som vi inte får plats med i papperstidningen och den uppdateras nästan dagligen.

Hemsida: www.karlshamn.se/skaparverkstan

Är det något som du vill berätta om i tidningen Babbel?

Skriv ett brev till oss och dela med dig av det som du vill berätta. Du måste ange ditt telefonnummer i brevet så att vi kan kontakta dig.

Skicka brevet till:

Tidningen Babbel
Rådhusgatan 2
374 36 KARLSHAMN

Telefon: 0454 - 56 31 05
E-post: babbel@karlshamn.se
Hemsida: www.karlshamn.se/skaparverkstan

Redaktörer: Adina Nilsson, text
Johanna Rönnholm, text
Christer Svensson, text, foto
Paul Karlsson, foto
Robin Abrahamsson, korrektur

Layoutare: Niklas von Matern

Ansvarig Utgivare: Ola Olsson

Innehåll

Sidan 2	Redaktörerna har ordet
Sidan 3	Sallie Jönsson
Sidan 4-5	Rebecka Karlsson
Sidan 6-7	Siv ”Augustina” Carlsson
Sidan 8-9	Torleif Torstensson
Sidan 10-11	Mia Moilanen
Sidan 12-13	Demonteringen
Sidan 14-15	Sven Wolter
Sidan 16-17	Nytt LSS-Kontor
Sidan 18	Oskars Spelrecension: Borderlands GOTY
Sidan 19	Veronique’s Diktsida
Sidan 20	Annons: Musikhjälpen 2019

Sallie Jönsson

I somras när artisten och teaterapan Sallie Jönsson besökte Karlshamn passade tidningen Babbel på att träffa henne en kort stund innan hon skulle uppträda på scen. Men vem är då denna tjej som ofta uppträder tillsammans med Nöjeskompaniet?

-Jag heter Sallie Jönsson och jag kommer från Bromölla. Jag fyller 25 år i år och jag har alltid sjungit. Jag började en scenskola när jag var 11 år och sen fortsatte jag där i flera år både som ungdomsledare och artist.
-Det har blivit rätt många musikaler. Av en slump träffade jag Nöjeskompaniet på en spelning på Nationaldagen för några år sedan och då blev det så att vi började jobba ihop, säger Sallie Jönsson.

Har ni någon revy på gång till vintern?
-Ja det är saker på gång i Karlshamn. Hur det blir i Kristianstad vågar jag inte svara på, säger, Sallie.

Du var 11 år när du började med musiken. Har du haft några andra intressen?
-Det skulle vara det kreativa, men allt fokus har ju varit teater och musik. Det har varit där jag har lagt min energi. Teatern, musiken och sången har legat mig närmast, säger Sallie Jönsson.

Har du varit med i några talangtävlingar?
-Ja det har jag. Det första var Körslaget på Tv4 för Kristianstad med Ann-Louise Hansson, det var häftigt. Annars har det varit mindre talangtävlingar, berättar Sallie.

Vilken musikstil håller du på med?
-Jag vill aldrig sätta mig i en genre. Det har varit mycket musikal. Jag älskar svenska visor och låtar svenska låtar, avslutar Sallie Jönsson.

Text: Christer Svensson
Foto: Paul Karlsson

Rebecka Karlsson

För en tid sedan passade tidningen Babbels reportrar på att träffa Rebecka Karlsson då hon besökte Sölvesborg. I detta nummer får du möta denna 19-åriga Skånetös.

Berätta lite kort om vem du är Rebecka.
-Jag är en väldigt glad, positiv och energisk tjej. Jag älskar att sjunga och det har jag gjort sen jag var 4 år gammal. Jag har deltagit i lite olika tv-program såsom Idol, Melodifestivalen och Talang. I somras tog jag tagit studenten och jag också flyttat hemifrån. Jag försöker bara leva livet nu, säger Rebecka Karlsson.

Var bor du någonstans?
-Jag bor utanför Ystad, i ett samhälle som heter Köpingebro, säger Rebecka.

Är det något annat du vill berätta om dig själv?
-Jag har 5 syskon, jag är yngst av 6 barn, jag älskar hundar min mamma har 8 hundar och jag har en hund en sheuaua mastiff. Jag har körkort, min bil gick i sönder för typ 2 veckor sedan, säger Rebecka Karlsson.
Var det artist du ville bli när du var liten?
-Ja. Jag har alltid velat bli artist! När jag var 3 eller 4 år gammal så sa jag till mamma jag vill sjunga, jag vill stå på scen och det är det här jag vill göra, säger Rebecka.

Vad är dina intressen utöver musiken?
-Förutom musiken älskar jag att gymma, träna, älskar att motivera andra människor. Jag älskar naturkunskap och biologi. Jag tycker det är väldigt intressant med kroppen, säger Rebecka Karlsson.

Du har ju både varit med i Idol och Talang. Vad tyckte du om det?
-Jag tycker det är jättekul. Tycker att fler borde söka till de programmen. Det är som en musikskola och man lär sig så mycket om media och ta sig an scenen och kläder. Lite om hur man vill vara som artist, säger Rebecka.

Du var ju med i årets Melodifestival. Hur var det att vara med där?
-Det är bland det roligaste jag har gjort i hela mitt liv. Det var så kul, många säger att det är som en cirkus och de är det. Det är stort och mycket människor. Det är skitkul. Det händer saker överallt, säger Rebecka Karlsson.

Skriver du dina egna låtar själv?
-”How I Am”, som jag sjöng i Melodifestivalen har jag skrivit själv. Jag skriver låtar nästan varje dag. Jag har en sådan liten ”röstmemo” med mig och kommer jag på något så klickar jag på knappen så spelas det in, säger Rebecka.

Brukar du få hjälp med att skapa dina låtar?
-Ibland gör jag allt själv för att jag är perfektionist. Men ibland tar jag hjälp av andra låtskrivare och ibland är det låtskrivare som tycker min röst skulle passa bra till deras låtar och då skickar de låtarna till mig, säger Rebecka.

Vilken är din favorit låt?
-Den är jättesvår, men jag brukar säga ”Heylo” faktiskt, svarar Rebecka Karlsson.

Har du några drömmar i ditt artisteri .
-Ja. Det har jag faktiskt, jag vil nå ut med min musik i hela världen, sen vill jag någon gång träffa Generes på hennes talkshow, säger Rebecka Karlsson.

Har du någon idol som har inspirerat dig inom musiken?
-Från början var det Carola och Christina Agulera på senare år blev det Zara Larsson. Hon är perfekt bild hur man kan kämpa att ta sig hela vägen upp, avslutar Rebecka Karlsson att berätta.

Text: Johanna Rönnholm
& Christer Svensson
Foto: Christer Svensson

Siv Carlsson

När Siw Carlsson besökt Karlshamn så fick Babbel träffa Siw Carlsson en stund innan hon skulle upp på scen. För att veta lite mera vem hon är.

Siv, var kommer du ifrån?
-Jag kommer från ett litet ställe i Småland som heter Alstermo, det ligger inte så långt ifrån Kosta och Orrefors, på gränsen till Kalmar- och östra Kronobergs län, säger Siw Carlsson.

Kan du berätta lite kort om din uppväxt?
-Jag är yngst i en familj på 5 barn och min mamma dog när jag var 1,5 år i Turberkolos så då fick jag flytta till ett ställe som heter Dävsjö ligger inte så långt ifrån Växjö hos en faster och farbror, där bodde jag tills första klass i skolan och jag kallade dem för far och mor, sen hade jag pappa hade jag pappa hemma i Alstermo på den tiden hette samhället Kohulltslätt. Så jag hade det väldigt bra av mina syskon så jag var den som hade tryggast uppväxt, säger hon.

Var det skådespelare du ville bli när du var liten?
-Nej. Jag har aldrig haft några särskilda drömmar att bli något överhuvudtaget jag tar det i flykten det som kommer förbi mig. Sjunga har jag alltid tyckt varit roligt, säger Siw.

Vad gjorde du när du hade gått klart skolan?
-Jag gick 9-årig grundskola det var det enda, då var det lätt att få jobb, säger hon.
Vad jobbade du med då?
-Först var jag barnflicka och sen jobbade jag på Apoteket i Lenhovda, sen jobbade jag på Linneryds pärlfabrik och sen var jag också ”dansbandsrockalist” i ett dansband som heter Sven Axen. Sven Axens pop team de var från Lessebo och Växjö, säger Siw Carlsson.

Trivdes du med det då?
-Ja. Jag jobbade ju samtidigt, det blev tufft. Då

spelade vi onsdagar, torsdagar i Karlskrona på KA2 ibland kom man hem för att byta kläder för att åka till jobbet. Det var inte alltid jag åkte till jobbet utan jag sov istället och gav fasen i jobbet. Det höll inte i längden, säger hon.

När du kom till dina föräldrar och berättade att du ville bli skådespelare. Vad sa de till dig då?
-Min mamma dog ju när jag var 1,5 år och min pappa dog redan år 1978 och han fick aldrig uppleva den här tiden när jag gjorde detta, det är ju lite sorgligt. Jag tror inte de hade haft någonting emot det, säger hon.

Är det någonting du vill minnas som du tycker är roligt?
-Det jag inte gjort än, det är väldigt svårt att rangordna, säger Siw.

Har du varit ute på Kastellet i Karlshamn och spelat teater?
-Nej. Det har jag inte. Men jag har varit i Dans Inn i Bellevueparken för ett år sen, säger hon.

Du har varit med i både sommar i P1 och vinter i P1. Hur var det att berätta om sig själv?
-Nej, inte vinter P1. Det har jag inte gjort men sommarpratare har jag varit 2 gånger. 1991 och 2016, säger hon.

Hur var det att prata om sig själv där?
-Det var lugnt tycker jag. Det är lite roligt faktiskt och göra det, säger Siw Carlsson.

Har du någon förebild inom teatern?
-Ja. Det finns ju många i och för sig så många förebilder men någon idol jag försöker efterlikna vet jag inte. Jag kan inte se att jag har någon förebild riktigt, säger hon.

Vad tänker du på när du hör ortsnamnet Karlshamn?
-Då tänker jag på 2 goda vänner. En klasskamrat som heter Marita Gill, hon är inom äldrevården och hon har gjort massa goda grejor och hon bor i Asarum. Sen tänker jag på Kersti Gustavsson som jobbade på Studieförbundet Vuxenskolan, eller det tror jag fortfarande hon gör?

-Det är det jag tänker på när jag hör namnet Karlshamn, avslutar Siw Carlsson.

Text: Johanna Rönnholm
Foto: Christer Svensson

Thorleif Torstensson

”Åhh...Gråt inga tårar mer för min skull...”. Så börjar låten som gjorde dansbandet Torleifs kända under mitten på 1970-talet. Dansbandet finns inte längre, men frontmannen och sångaren Thorleif Torstensson är fortfarande ute och sjunger för sin publik.
Vad bjuder du på när du är ute och spelar för publiken idag Thorleif?

-Det brukar bli några stycken låtar ur Thorleifs pärlor. Det finns så många låtar att välja bland. När jag är ute själv så brukar det bli 6-7 låtar. Jag försöker välja de som är mest populära.

Saknar du dina gamla bandmedlemmar när du är ute och möter publiken?
-Ja. Men har man spelat ihop i 50 år kan det kanske räcka, säger Thorleif.

När började du med musik?
-När jag var 13 år startade jag mitt första band som sen blev Thorleifs.
-Jag kommer från ett litet samhälle som heter Klavreström och där fanns det knappt någon som var musiker. Vi fick en ganska märklig sättning med bland annat 2 Klarinetter, som jag och en kompis spelade på, sen var det inte så många fler som spelade.

-Men det fanns en annan kompis, vars mamma hade ett dragspel, så han fick vara med och spela på dragspelet. Någon som kunde spela bas ibland kompisarna fanns det inte heller, så fick vi ta en ifrån den kommunala friskolan som spelade Cello. Några trummor fanns inte så långt våra ögon kunde nå, då fick vi låna en afrikansk djungeltrumma, som en kompis föräldrar hade köpt i Afrika. Så gruppen Thorleif började spela med: 2 Klarinetter, 1 Saxofon, 1 Cello och 1 Djungeltrumma.

Vad hade du för planer när Thorleifs las ner?
-Ta det lite lugnare, vara tillsammans med min käraste mera, ut och spela lagom mycket som det här till exempel.

Gruppen Thorleifs medverkade ju också på Melodifestivalen 2009 i Malmö. Vad minns du från det arrangemanget?
-Vi har varit med i Melodifestivalen en gång med låten ”Sweet Kissin’ in the Moonlight”. Det var helt hysteriskt. För det första är det exemplariskt skött och jag fattar bara inte att de får ihop det.

Har du varit i Bellevueparken i Karlshamn och spelat förut?
-Ja. Det har jag varit. Det var för några somrar sedan jag var här som soloartist. det var någon speciell dag men vi spelade tillsammans sommarparken. Alltid trevligt. Det var i slutet på 70-talet. Raggarna tog över mycket av dansen. Det finns många raggare som är underbara, säger Thorleif.

Vad tänker du när du hör orten Karlshamn?
-Många dansställen i dessa regionerna. Alltid roligt att komma till ställen man har varit i förut. Lika kul är det att komma till ställen man aldrig har varit på. De är mer sällsynta idag, avslutar Thorleif Thorstensson med att berätta.

Text: Johanna Rönnholm
Foto: Christer Svensson

Mia Moilanen

Babbel fick möjlighet att träffa Mia Moilanen då hon besökte Karlshamn i höstas. Vi var naturligtvis nyfikna på vad hon sysslar med idag och svaren ville få på detta möte.

Varför lämnade du Karlshamn för Strömstad?
-Det var faktiskt för att min sambo fick en ICA-butik i Strömstad att driva, men innan dess hade jag börjat jobba med barnteater som turnerade runt i landet, och då spelade det ingen roll varifrån man utgick.

Hur är det att leva i Strömstad?
-Det är jättefint. Sen så är det ganska tyst om vintrarna eller det kalla halvåret, för då kommer det inte så mycket turister till båthamnen. Men det kommer alltid mycket folk ifrån Norge, som kommer för att handla alkohol och socker, för detta är tydligen väldigt dyrt i Norge. De har en skatt som heter ”Sockerskatt” vilket gör att en Marabou chokladkaka kostar 60 kronor där och här hemma kostar den under 20-lappen, det är ju en stor skillnad, säger Mia Moilanen.

Vad sysslar du med idag då?
-Musik på olika sätt. Både musikteater för barnen som vi turnérar runt med och som utgår ifrån Karlskrona eller i Karlshamn, med killarna från Verateatern. Sen så är jag med och spelar i ett hårdrocksband från Göteborg. Vi släppte en ny skiva i slutet av oktober. Sen reser jag runt och spelar som trubadur jättemycket. Jag försöker spela så mycket som möjligt, säger Mia Moilanen.

Du har ju hållt på länge med musik, både som soloartist och som medlem i olika grupper. Vad är det som du brinner mest för?
-Det är att spela i en grupp, det vill jag nog säga. Det blir bättre. Det är jättekul att vara själv absolut. Men nej, jag älskar att vara med människor. Det blir att spela i grupp absolut, sen spelar det ingen roll om det är tillsamman med tjejer eller killar, säger Mia.

Vad är din dröm inom musiken?
-Ja. USA är ett land vi inte har spelat i och även Asien har vi inte heller varit, vi har varit väldigt mycket i Europa, Israel och Egypten. Ända sedan jag var liten så har min dröm varit att Iron Maiden ska vara förband till de band jag spelar i, säger Mia Moilanen.

När upptäckte du att det var musiken du ville syssla med?
-Jag har alltid sjungit. Jag speladade fotboll mellan jag var 18 - 25 år, men jag var ingen Zlatan så jag kände: Nej, jag satsar på musiken istället.

Hur många konserter gör du nu förtiden?
-Jag har tappat räkningen man spelar så mycket. Bara föreställningen Urkul har vi spelat sen 4 år tillbaka och det har blivit 350 föreställningar. Föreställningen Klasskamrater spelades över 200 föreställningar. Men som trubadur spelar jag kanske 2 – 3 gånger i månaden och ibland blir det varje dag, som i somras då jag spelade varannan dag i Strömstad, säger Mia.

Vad är det för publik du möter?
-Väldigt blandad publik eftersom man spelar på bröllop, dop och någon begravning har det också varit. Antingen är det väldigt unga eller är det äldre människorna, så det är väldigt blandat, säger Mia.

Har du några andra mål med din musik?
-Att kunna livnära mig på musiken. Sen hade jag jättegärna velat skriva mer eget. Att spela på Sweden Rock hade varit en dröm och spela på Östersjöfestivalen, säger Mia Moilanen.

Du pluggar också. Vad pluggar du till?
-Jag hittade en utbildning på distans och det är Personalekonomi 2 år, då vill jag själv kunna allt om ekonomi, så att jag kan sköta mitt företag. Det är mitt mål med utbildningen, avslutar Mia Moilanen att berätta.

Fotnot: Efter det att artikeln skrevs, har det framkommit att Mia och hennes sambo skall driva ICA-butiken i Arkelstorp. Övertagandet av denna butik kommer att ske den 1 januari 2020.

Text: Johanna Rönnholm
Foto: Christer Svensson

Demonteringen

Demonteringen är en arbetsplats inom daglig verksamhet i Karlshamns kommun. Demonteringen finns på Tubba Torg i Karlshamn det finns 8 stycken deltagare och 2 styck personal.
På demonteringen jobbar man heltid eller halvtid.

-Vi demonterar vitvaror men just nu har vi väldigt dåligt med vitvaror. Vi demonterar också allt från hushållselektronik till musikspelare, skrivare och datorer och är det rätt mycket.

-Sen har vi haft en bisyssla med lådor till Hammarplast i Tingsryd. Där monterade vi fast handtagen på dessa. Men detta uppdrag är slut nu, konstaterar Sune Arvidsson.

Vi separerar ju sakerna rostfritt för sig, aluminium för sig, kretskort för sig, glas för sig, koppar för sig och kondensatorer för sig. Sen de som blir över rent skrot det har vi container på gården som STENA sen kommer och hämtar när den är full, sen har vi en container med brännbart, gummi, papper och plast som VMAB hämtar.

Markus Rydberg monterar ner en skrivare som inte fungerar längre.

En hel del datorer skall demonteras. En av dem som gör detta är Jon Hügard

En låda fylld med avfall som skall skickas iväg

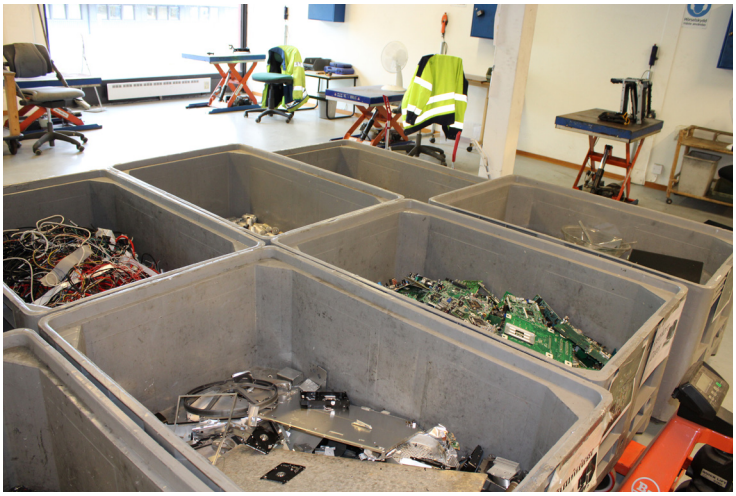

Sune Arvidsson är tillsammans med Seth Andersen personal på Demonteringen.

En del som suttit i en skrivare, plockas isär ännu mer av Gevork Tergevenjan

En massa plastlådor står och väntar på att bli bearbetade på Demonteringen vid Tubba torg.

Text: Johanna Rönnholm
Foto: Christer Svensson

Sven Wollter

I slutet av sommaren så träffade Tidningen Babbel Sven Wollter, en pigg 85-åring, när han besökte Karlshamn. Sven är prisbelönad med en guldbagge två gånger som bästa skådespelare, under sin karriär.

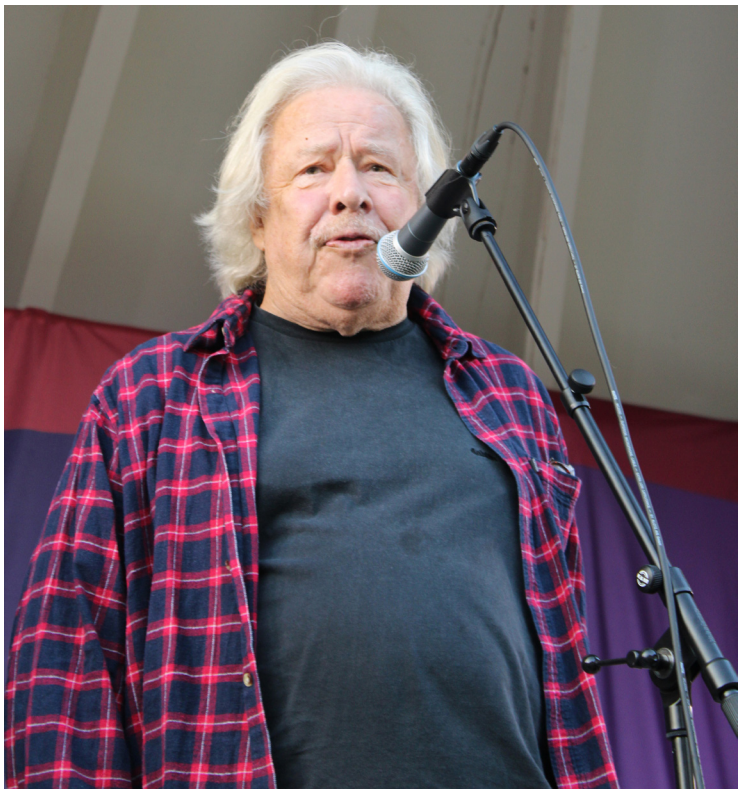

Du är Sveriges kanske främsta Skådespelare?
-Det vet inte jag ? Det är svårt att göra sådana bedömningar med konstnärskap som med musiken. Man tycker olika, jag tycker inte om att gardera, säger Sven.

Sven kan du berätta lite kort om dig själv?
-Jag är skådespelare av en viss sort och jag har skådespelat sen 1953, jag har varit skådespelare i 66 år nu och har haft en jäkla tur framförallt inom skådespeleriet. Det beror mycket på de roller man får.
-Jag ville egentligen bli målare från början, säger Sven, en konstnär som min dotter Stina är.

Kommer du ihåg första gången du stod på en scen?
-Ja, visst kommer jag ihåg det! Min första pjäs hette ”Främling vid grinden” Det var när jag var med i en amatörteatergrupp år 1950, det kan ha varit 1951 också. Jag tror jag var 16 eller 17 år gammal då.

-Min första roll spelade jag en medelålders bankman som kom hem från jobbet och mötte döden. Det var bara släktningar i salongen och inte ett öga var torrt, säger och minns tillbaka till den tiden.
-Då var jag en populär teatermänniska. Jag var väldigt duktig i teckning men jag ville inte bli något ordentligt.

Hur kommer det sig att du fick rollen i ”Raskens”?
-Den enbente soldaten Raskens? Jo, man går till Villhelm Moberg och läser hans böcker och de hade jag gjort sen jag var grabb. Jag var 40 år när jag fick rollen och vi spelade in den år 1975.

-Jag var ganska erfaren och hade gjort Strindbergs ”Hemsöborna”, redan 1965. Redan då gick jag in i rollen genom att gå igenom underlaget och läsa på. När jag spelade Rasken var jag tvungen att ta reda på vem Gustav Rask var i ``Raskens´´.

-Jag försökte hitta en Gustav Rask i mig själv. Det finns ingen konstnär som kan gestalta, om man inte har tagit in och läst på.. Det vill säga utifrån mina egna erfarenheter, jag har läst mig till dem eller upplevt dem, vilket jag skapat i mina roller, säger Sven Wollter.

Du gjorde också många roller som polis inspektör i Bo Widerbergs filmer?
-Ja det blev en del svarar Sven. Mannen på Taket, Mannen från Mallorca och Van Veeteren, men det var ingen skillnad på dessa roller utan förberedelserna var som Raskens berättar han. I Bille Augusts film ”en sång för Martin” medverkade jag också och den var kul att göra, berättar Sven.

Du har ju också varit med i ``Änglagård´´ i alla 3 filmerna, där du spelade pappa till hon som spelade rollen som dottern, Helena Bergström?
-Där var jag en bondtjuv, det hade jag rätt till, säger Sven.

-Samtidigt som jag har gjort filmer, har jag också varit på teatern och gjort både små och stora roller, säger Sven.

Har du besökt Karlshamn tidigare?
-Ja det har jag gjort i samband med teater pjäser.

”Här är ditt liv” på SVT har du ju också varit med i, närmare bestämt 2009, den 10 oktober. Hur kommer du ihåg den inspelningen?
-Ja. Det är klart jag kommer ihåg det. De lurade dit mig och det var både spännande och roligt, säger Sven Wollter.

Efter din teaterkarriär har du också blivit författare, hur många böcker har du skrivit?
-Jag har skrivit tre böcker, och jag minns att min första bok ”Bakhus” skrev jag 1993, och den andra boken hette ”Brittas resa”.

Du har också fått en medalj av Kung Carl XVI Gustav.
-Ja jag har fått en medalj som jag vägrade att ta emot, så jag ringde till hovet och ljög om att jag hade en tid hos tandläkaren, och sa att de fick skicka medaljen till mig, säger Sven.
-Jag är republikan och därför ville jag inte komma till slottet och buga inför kungen.
-Jag begravde medaljen i mammas grav som finns i Göteborg, eftersom min mamma var stolt över kungen, avslutar han.

Text: Johanna Rönnholm
& Christer Svensson
Foto: Christer Svensson

Nytt LSS-Kontor

Vi blev inbjudna till Ågatan 4 för att titta lite närmare på den nya kontorslokalerna som cheferna och handläggarna nu huserar i. Vi tackade ja för inbjudan och traskade med några få steg bort till deras nya lokaler, där vi blev mottagna av Robert Abrahamsson, enhetschef för Daglig Verksamhet, Marie Månsson, kanslit och Christer Arvidsson, LSS-handläggare.

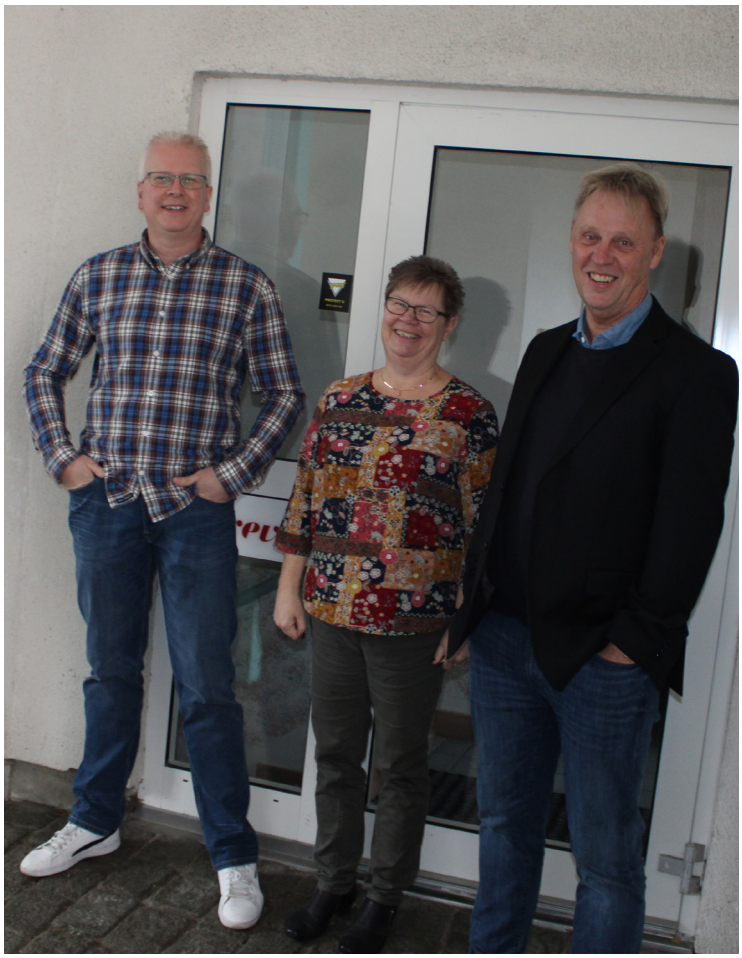

Hur kommer det sig att ni har flyttat hit?
-Det var så att vi tyckte att vi var trångbodda där vi huserade innan. Sen skulle vi få lite nya hyresgäster också och då räckte inte våra gamla lokaler till, v ville sitta mer tillsammans, säger Christer Arvidsson.

-Det blir bra för oss alla att vara samlade, tillägger Marie Månsson.

Hur många är ni här totalt?
-Vi är 16 stycken som sitter här, men ibland sitter verksamhetschefen också här och då är vi 17 stycken, säger Marie.

Hur många LSS-handläggare är ni?
-Vi är 3 stycken som är handläggare, det är Anna Svensson, Eva Bos och jag, säger Christer.

Tycker ni det är bättre här än på det andra stället?
-Ja. Med tanke på att vi skulle bli så många fler, så var vi tvungna till det. Kontorsrummen här är större och lite modernare. Önskemålet var att det skulle vara större och lätt att komma till, säger Robert.

Har ni börjat jobba mer tillsammans nu?
-Det är lättare nu. Om man har en fråga till någon, så behöver man inte maila eller ringa, nu är det bara att sticka in huvudet hos varandra och ställa frågan direkt, säger Marie.

Hur länge har ni varit här nu?
-Jag och Christer har varit här i 2 månader nu och Marie har varit här i 1 månad, säger Robert Abrahamsson.

Beskriv skillnaden lite kort mot den tidigare arbetsplatsen.
-Mycket mer utrymme här och ljudnivån är bättre, säger Marie Månsson.

Till sist, hur beskriver ni för Era besökare hur man skall hitta hit?
-Blågrön port på Ågatan, nära Centrumföreningen i Karlshamn och nära First hotell. Sen trycker man en kod som är B006 på porttelefonen, sen öppnar någon av oss. Därefter så tar man antingen trappan eller hissen upp till 3 våningen, avslutar de med att berätta.

Text: Johanna Rönnholm
Foto: Christer Svensson

Oskars Spelrecension

Borderlands 1 GOTY

Även om detta är en ny version på Borderlands 1 så är det fortfarande samma gamla goda story, med en hel del gammal humor. Det som gör spelet värt att spela igenom är alla nya funktioner och alla dessa nya vapen och nya grejer att samla på sig, men för de som inte spelat original Borderlands 1. Ska ni veta att mycket av de nya grejerna är bara uppgraderingar från andra Borderlands spel som exempel mini karta och automatisk upp plockning av ammunition/pengar, men det finns också uppgradering till grafiken och bossarna så det kommer eller blir bättre att spela och klara av händelser.

Nog om uppdateringarna och uppgraderingarna, nu till storyn:
Allt börjar med en bussresa där vi får se de karaktärer som du kan spela som: Mordecai; the Hunter, Lilith; the Siran, Roland; the Soldier och Brick; sig själv… alla med olika förmågor och specialiteter, efteråt du välja att spela själv eller med andra spelare.

Intro videon spelar upp och introducerar alla karaktärer och sen väljer du 1 och storyn börjar likadant som alla andra, skillnaden är att du ser olika ut och har olika vapen specialiseringar.

Ditt uppdrag i spelet är att hitta/upptäcka ett valv med okänt innehåll, men det finns andra folk i världen som vill hitta valvet och innehållet i det. På vägen möter du Atlas ett bolag som äger planeten (enlighet papper) men egentligen äger de bara en yta på ungefär 10 mil i en cirkel men de har just du första tillgång på allt som finns på planeten, snart upptäcker vi att allt inte är helt rätt med Atlas och de skickar militären till att hjälpa dem nå valvet först.

Det finns mer till storyn och 4 tillägg till spelet som ingår i GOTY versionen, dessa heter: Zombie Ön av Dr. Ned, Galna Moxxi's Arena, General Knoxx hemliga Arsenal och sist men mest roligast Claptrap's nya Robot Revolution.

Mitt betyg på detta spel blir en roande och bra 8/10. Gearbox Software lyckades bra med detta spel och även om detta inte är Originalet så är detta anpassat för nya datorer och med samma story och lite förändringar från nyare spel i serien.

Text: Oskar Mattsson

Foto: https://www.gearboxsoftware.com/game/borderlands-goty/

Veroniques Diktsida

Du säger

Du säger så fina ord till mig,
så jag smälter som en glass, en sommardag på Karlshamns torg.

Jag vet att du och jag står på Karlshamns torg och äter var sin glass.

Text: Veronique Hellström Wiking

Musikhjälpen 2019

Stöd Musikhjälpen!

MUSIKHJÄLPEN

#mh19

Även detta år, engagerar sig tidningen Babbel och Skaparverkstán i Musikhjälpen.

Hjälp oss att hjälpa!

Skicka in en slant till vår digitala sparbössa, som du hittar på:

https://bossan.musikhjalpen.se/insamlingar/tidningen-babbel

Pengarna som du sätter in går direkt till Radiohjälpen.

Adressettikett

Skaparverkstán i Karlshamn